

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2009. gada 9. jūlijā *

Lieta C-319/07 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2007. gada 9. jūlijā iesniedza

3F, agrāk *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)*, Kopenhāgena (Dānija), ko pārstāv A. Bentlijs [*A. Bentley*], QC, un A. Vorsje [*A. Worsøe*], *advokat*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki —

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv N. Kāns [*N. Khan*] un H. van Vlīts [*H. van Vliet*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — angļu.

Dānijas Karaliste,

Norvēģijas Karaliste,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši A. O’Kīfs [*A. Ó Caoimh*] (referents), H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 9. jūlija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2009. gada 5. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību 3F (turpmāk tekstā — “apelācijas sūdzības iesniedzēja”), iepriekš *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)*, Dānijas darbinieku vispārējā arodbiedrība, lūdz atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 23. aprīļa rīkojumu lietā T-30/03 *SID/Komisija* (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais rīkojums”), ar kuru tā noraidīja prasību atcelt Komisijas 2002. gada 13. novembra Lēmumu C(2002) 4370, galīgā redakcija, necelt iebildumus par Dānijas nodokļu pasākumiem, kas piemērojami jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem, kas ierakstīti Dānijas Starptautiskajā reģistrā (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 4. panta 3. un 4. punkts ir formulēti šādi:

“3. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākums, ciktāl uz to attiecas [EK] [līguma [87.] panta 1. punkts, ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj, ka pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu (turpmāk — “lēmums necelt iebildumus”). Lēmumā norāda, kuru no Līgumā paredzētajiem izņēmumiem piemēro.

4. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj sākt procedūras saskaņā ar Līguma [88.] panta 2. punktu (turpmāk — “lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru”).”

- ³ Kopienų pamatnostādnes par valsts atbalstu jūras transportam (OV 1997, C 205, 5. lpp.; turpmāk tekstā — “Kopienų pamatnostādnes”) paredz saskaņā ar 2.2. punktu ar nosaukumu “Pārskatīto nostādņu vispārējie mērķi valsts atbalsta jomā” uzlabot pārskatāmību un noteikt, kādas programmas varētu tikt realizētas, lai atbalstītu Kopienas kuģniecības intereses. Saskaņā ar šo punktu:

“[...] Gaidāmie rezultāti ir šādi:

- saglabāt nodarbinātību Kopienā [...],
- saglabāt Kopienas jūrniecības zinātību un attīstīt prasmes jūrniecības jomā,
- uzlabot drošību.

[...]”

- 4 Kopienas pamatnostādņu 3.2. punkts ar nosaukumu “Darbaspēka izmaksas” ir formulēts šādi:

“[..]

Ar jūrniecības nozares atbalsta pasākumiem būtu [..] vispirms jācenšas mazināt Kopienas kuģu īpašnieku un Kopienas jūrnieku (t.i., to jūrnieku, kuriem ir jāmaksā nodokļi un/vai sociālās apdrošināšanas iemaksas kādā dalībvalstī) izmaksas un nodokļu slogu u.c., tās tuvinot pasaulē pieņemtajam līmenim. Šiem pasākumiem nevajadzētu izpausties kā vienkāršam finanšu atbalstam, bet tam būtu tieši jāstimulē nozares attīstība un nodarbinātība.

Tādēļ attiecībā uz Kopienas kuģniecību ir pieļaujami šādi pasākumi darbaspēka izmaksu jomā:

— [..]

— pazeminātas ienākuma nodokļa likmes Kopienas jūrniekiem, kuri strādā uz dalībvalstīs reģistrētiem kuģiem.

[..]”

Prāvas rašanās fakti

- 5 1988. gada 1. jūlijā Dānijas Karaliste pieņēma Likumu Nr. 408, kas stājās spēkā 1988. gada 23. augustā un ar kuru tika izveidots Dānijas Starptautiskais Kuģu reģistrs (turpmāk tekstā — “*DIS* reģistrs”). Šis reģistrs tika pievienots parastajam Dānijas Kuģu reģistram (turpmāk tekstā — “*DAS* reģistrs”). *DIS* reģistra mērķis ir cīnīties pret to, ka Kopienas dalībvalstu karogu kuģi pāriet uz izdevīgāku valstu karogiem. *DIS* reģistra galvenā priekšrocība ir tā, ka kuģu īpašnieki, kuru kuģi ir reģistrēti šajā reģistrā, var nodarbināt uz šiem kuģiem trešo valstu jūrniekus, tiem maksājot atalgojumu saskaņā ar šo jūrnieku valsts tiesībām.

- 6 Tajā pašā dienā Dānijas Karaliste pieņēma Likumus Nr. 361., 362., 363. un 364., kas stājās spēkā 1989. gada 1. janvārī un ar kuriem tika noteikti vairāki nodokļu pasākumi saistībā ar jūrniekiem, kas nodarbināti uz *DIS* reģistrā reģistrētajiem kuģiem (turpmāk tekstā — “attiecīgie nodokļu pasākumi”). Konkrētāk, šie jūrnieki tika atbrīvoti no ienākuma nodokļa, bet jūrnieki, kas tika nodarbināti uz kuģiem, kas reģistrēti *DAS* reģistrā, bija pakļauti šādam nodoklim.

- 7 1998. gada 28. augustā apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza Komisijai sūdzību par Dānijas Karalisti saistībā ar attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, apgalvojot, ka šie pasākumi bija pretrunā Kopienų pamatnostādņēm un līdz ar to EKL 87. pantam.

- 8 Savā sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzēja norādīja, ka attiecīgie nodokļu pasākumi bija valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar Kopienų pamatnostādņēm, jo, pirmkārt, nodokļu atbrīvojums tiek piešķirts visiem jūrniekiem, nevis tikai Kopienų jūrniekiem un, otrkārt, šie pasākumi netika paziņoti Komisijai.

- 9 2002. gada 13. novembrī Komisija pieņēma strīdīgo lēmumu, saskaņā ar kuru tā nolēma necelt iebildumus “pret nodokļu pasākumiem, kas tiek piemēroti kopš 1989. gada 1. janvāra saistībā ar jūrniekiem, kas tiek nodarbināti uz kuģiem, kuri Dānijā reģistrēti gan *DAS* reģistrā, gan *DIS* reģistrā, uzskatot, ka šie pasākumi bija valsts atbalsts, bet bija bijuši vai vēl joprojām bija saderīgi ar kopējo tirgu saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu” (minētā lēmuma 46. punkta otrais ievilkums).

Process Pirmās instances tiesā

- 10 Ar prasības pieteikumu, kas 2003. gada 30. janvārī iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 11 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 17. martā, Komisija saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. pantu izvirzīja iebildi par nepieņemamību, ar kuru tā lūdza Pirmās instances tiesu noraidīt izskatīšanā esošo prasību kā acīmredzami nepieņemamu un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 12 Savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību, kuri tika iesniegti 2003. gada 16. maijā, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza noraidīt šo iebildi un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo iebildi.
- 13 Ar 2003. gada 18. jūnija rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs, uzklaušījis lietas dalībniekus, ļāva Dānijas Karalistei un Norvēģijas Karalistei iestāties lietā Komisijas atbalstam. Personas, kas iestājušās lietā, atteicās iesniegt procesuālo rakstu, kas attiecas vienīgi uz prasības pieņemamību.

Pārsūdzētais rīkojums

- 14 Lai pamatotu savu prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja trīs pamatus, ar kuriem tiek apgalvots, pirmkārt, EKL 88. panta 2. punkta un labas pārvaldības principa pārkāpums, jo Komisija nebija sākusi šajā tiesību normā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, otrkārt, EKL 87. panta 3. punkta, kas interpretēts no Kopienų pamatnostādņu un tiesiskās palāvības principa skatupunkta, pārkāpums un, treškārt, acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 15 Pārsūdzētā rīkojuma 24. punktā Pirmās instances tiesa atgādināja — ja, neuzsākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālās izmeklēšanas procedūru, Komisija ar lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šā paša panta 3. punktu, atzīst, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, tad Kopienų tiesa atzīst par pieņemamu EKL 88. panta 2. punkta izpratnē ieinteresētās puses celto prasību par šāda lēmuma atcelšanu, ja prasības iesniedzēja ar to vēlas uzturēt tai saskaņā ar minēto noteikumu pienākošās procesuālās tiesības.
- 16 Pārsūdzētā rīkojuma 25. punktā Pirmās instances tiesa precizēja, ka ieinteresētās personas EKL 88. panta 2. punkta nozīmē, kuras tādējādi var saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu celt prasību par tiesību akta atcelšanu, ir personas, uzņēmumi vai apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķiršana, t.i., it īpaši šī atbalsta saņēmēju konkurenti un profesionālās apvienības (1984. gada 14. novembra spriedums lietā 323/82 *Intermills/Komisija*, *Recueil*, 3809. lpp., 16. punkts, un 2005. gada 13. decembra spriedums lietā C-78/03 P *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, Krājums, I-10737. lpp., 36. punkts).
- 17 Pārsūdzētā rīkojuma 26. punktā Pirmās instances tiesa norāda — ja prasītājs tomēr apstrīd lēmumu, ar kuru tika izvērtēts atbalsts, pamatotību, tad tam ir jāpierāda, ka tam ir īpašs statuss judikatūras nozīmē, kas izriet no Tiesas 1963. gada 15. jūlija sprieduma lietā 25/62 *Plaumann/Komisija* (*Recueil*, 197. lpp.). Tā tas it īpaši būtu gadījumā, ja prasītāja tirgus stāvokli būtiski ietekmē atbalsts, uz kuru attiecas attiecīgais lēmums.

18 Pārsūdzētā rīkojuma 28. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda šādi:

“Ja prasītājs gluži kā sava pirmā pamata gadījumā tiecas saglabāt no EKL 88. panta 2. punkta izrietošās procesuālās tiesības, lai panāktu lēmuma necelt iebildumus atcelšanu, Kopienų tiesa atzīst par pieņemamu tā prasību tiktāl, ciktāl šis prasītājs ir ieinteresētā personas EKL 88. panta 2. punkta nozīmē ([iepriekš minētais] spriedums lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*], 35. un 36. punkts).”

19 Pārsūdzētā rīkojuma 30.–33. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda šādi:

“30 [...] ir ticis nospriests, ka prasība atcelt tiesību aktu, kas celta saskaņā ar EKL 230. pantu un kas vērsta pret lēmumu valsts atbalsta jomā, kurš pieņemts bez formālās izmeklēšanas procedūras sākšanas, nav pieņemama, ja prasītāja konkurētspējas stāvokli tirgū neietekmēja atbalsta piešķiršana (Pirmās instances tiesas 1998. gada 16. septembra spriedums lietā T-188/95 *Waterleiding Maatschappij*/Komisija, *Recueil*, II-3713. lpp., 62. punkts, un šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 21. marta spriedumu lietā T-69/96 *Hamburger Hafen- und Lagerhaus u.c.*/Komisija, *Recueil*, II-1037. lpp., 41. punkts). Tāpat ir ticis nospriests, ka prasītājam, kas nav uzņēmums, kura konkurētspējas stāvokli ietekmēja valsts pasākumi, kas atzīti par valsts atbalstiem, nav personīgas intereses izvirzīt saistībā ar prasību pret Komisijas atturēšanos sākt procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā, iespējamo šo pasākumu pret konkurenci vērsto iedarbību (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1997. gada 18. decembra spriedumu lietā T-178/94 *ATM*/Komisija, *Recueil*, II-2529. lpp., 63. punkts; un [Pirmās instances tiesas 2003. gada 25. jūnija] rīkojumu lietā *Pérez Escolar*/Komisija [T-41/01, *Recueil*, II-2157. lpp.], 46. punkts).

31 Tomēr ne prasītāja kā jūrnieku arodbiedrība, ne tās biedri nav konkurenti attiecīgā atbalsta saņēmējiem, kādi tie ir identificēti apstrīdētajā lēmumā, proti, kuģu īpašniekiem, kas ierakstīti *DIS* reģistrā.

32 Tādējādi saistībā ar pašu prasītāju nevar apgalvot, ka tās konkurētspējas stāvokli [ir] ietekmējis attiecīgais atbalsts. Pirmkārt, ir konstatēts, ka uzņēmuma darbinieku asociācija, kura, iespējams, guva labumu no valsts atbalsta, nekādā ziņā nekonkurēja ar šo uzņēmumu ([iepriekš minētais] spriedums lietā *ATM/Komisija*, 63. punkts). Otrkārt, tiktāl, ciktāl prasītāja pamatojas uz savu konkurētspējas stāvokli saistībā ar citām jūrnieku arodbiedrībām, piedaloties sarunās par koplīgumiem attiecīgajā nozarē, pietiek norādīt, ka līgumi, kas noslēgti kolektīvo sarunu kontekstā, neietilpst konkurences tiesību piemērošanas jomā (skat. saistībā ar EKL 3. panta g) apakšpunkta un EKL 81. panta nepiemērošanu koplīgumiem Tiesas 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā *C-67/96 Albany, Recueil*, I-5751. lpp., 52.–60. punkts).

33 Tāpat saistībā ar prasītājas dalībniekiem nekas lietas materiālos nenorāda, ka šie jūrnieki neietilpst darba ņēmēja, proti, personas, kas noteiktu laiku par labu citai personai un tās vadībā par atlīdzību sniedz noteiktus pakalpojumus, jēdziena EKL 39. panta nozīmē piemērošanas jomā. Kā darba ņēmēji šie dalībnieki tādēļ paši par sevi nav uzņēmumi (Tiesas 1999. gada 16. septembra spriedums lietā *C-22/98 Becu u.c., Recueil*, I-5665. lpp., 26. punkts)."

20 Pārsūdzētā rīkojuma 35. punktā Pirmās instances tiesa atgādināja, ka nebija izslēgts, kas vienības, kas pārstāv atbalsta saņēmēja uzņēmuma darbiniekus, var kā ieinteresētās personas EKL 88. panta 2. punkta nozīmē iesniegt Komisijai savus paskaidrojumus par sociāla rakstura apsvērumiem, ko vajadzības gadījumā tā var ņemt vērā, un šī tiesa šajā sakarā norādīja uz Pirmās instances tiesas 1998. gada 18. februāra rīkojumu lietā *T-189/97 Comité d'entreprise de la Société française de production u.c./Komisija (Recueil*, II-335. lpp., 41. punkts). Tomēr šī rīkojuma 36. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka sociālie aspekti, ka izriet no *DIS* reģistra, galvenokārt izriet no reģistra izveidošanas ar Likumu Nr. 408, nevis no piesaistītajiem nodokļu pasākumiem, un ka Komisija uzskatīja, ka *DIS* reģistra izveide nebija valsts atbalsts, vienīgi izvērtējot attiecīgo valsts pasākumu saderību ar kopējo tirgu tikai saistībā ar nodokļu pasākumiem. Pirmās instances tiesa šajā pašā 36. punktā secināja, ka šajā lietā *DIS* reģistra sociālie aspekti ir tikai netieši saistīti ar apstrīdētā lēmuma priekšmetu un tādēļ prasītāja nevar pamatoties uz šiem aspektiem, lai pierādītu, ka tā ir individuāli ietekmēta.

- 21 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā rīkojuma 37. punktā arī noraidīja prasītājas argumentu, ka to varēja uzskatīt par individuāli ietekmētu tādēļ vien, ka attiecīgais atbalsts nonāk pie saņēmējiem jūrnieku, kuriem pienākas ienākuma nodokļa atvieglojums, ko nosaka nodokļu pasākums, algas prasījumu samazinājuma veidā. Pirmās instances tiesa uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir pamatots ar priekšrocībām, kuras saņem atbalsta saņēmēji, nevis ar atbalsta nodošanas metodi.
- 22 Visbeidzot Pirmās instances tiesa nosprieda, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tās kā sarunu rīkotājas intereses varēja tieši ietekmēt atbalsts, kas izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem. Norādot uz Tiesas 1988. gada 2. februāra spriedumu apvienotajās lietās 67/85, 68/85 un 70/85 *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija (*Recueil*, 219. lpp.) un Tiesas 1993. gada 24. marta spriedumu lietā C-313/90 *CIRFS* u.c./Komisija (*Recueil*, I-1125. lpp.), tā pārsūdzētā rīkojuma 39. un 40. punktā uzskatīja, ka vienīgi fakts, ka prasītāja iesniedza sūdzību Komisijai par attiecīgo atbalstu, nenozīmē, ka tā ir individuāli izcelta. Kaut gan prasītāja varēja būt viena no to koplīgumu sarunu pusēm, kuri attiecas uz jūrniekiem, kas kuģo ar kuģiem, kuri reģistrēti vienā no Dānijas reģistriem, un kā tāda ir bijusi nozīmīga mehānismā, saskaņā ar kuru atbalsts tika nodots kuģu īpašniekiem, prasītāja nav pierādījusi, ka tā rīkoja sarunas par Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu jūras transportam, uz kurām notiek pamatošanās šajā lietā, projekta sagatavošanu ar Komisiju vai ka tā rīkoja sarunas par nodokļu pasākumiem ar Komisiju vai Dānijas valdību.
- 23 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā rīkojuma 41. un 42. punktā secināja, ka ne prasītāju, ne tās dalībniekus individuāli neietekmēja apstrīdētais lēmums un ka tādēļ prasītājas celtā prasība bija nepieņemama sakarā ar *locus standi* neesamību EKL 230. panta nozīmē.

Apelācijas sūdzība

24 Ar savu apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atzīt par pieņemamu prasības pieteikumu, kas iesniegts Pirmās instances tiesā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas tiesvedībā.

25 Komisija lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Pirmās instances tiesa pārāk plaši piemēroja iepriekš minēto spriedumu lietā *Albany*, lai secinātu, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas konkurētspējas stāvokli neietekmēja atbalsts, kas izrietēja no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar pamatoties uz sociālajiem aspektiem, kas izriet no Kopienų pamatnostādņēm, lai pierādītu, ka to individuāli ietekmēja apstrīdētais lēmums. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka tika kļūdaini piemērots iepriekš minētais spriedums lietā *Plaumann/Komisija un Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevarēja tikt uzskatīta par individuāli ietekmētu vienkārši tādēļ vien, ka atbalsts, kas izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, tiek nodots tā saņēmējiem sakarā ar jūrnieku, kas gūst labumu no ienākuma nodokļa atbrīvojuma, atalgojuma prasījumu samazināšanos. Ar ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nepareizi

piemēroja judikatūru, kas izriet no iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija, kā arī sprieduma lietā *CIRFS* u.c./Komisija, secinot, ka pašas apelācijas sūdzības iesniedzējas kā sarunu puses intereses neietekmēja attiecīgie nodokļu pasākumi.

Ievada apsvērumi

- 27 Pirms apelācijas sūdzības atbalstam izvirzīto pamatu pārbaudes ir jāatgādina attiecīgie noteikumi saistībā ar lietas dalībnieka, kas nav dalībvalsts, kurai lēmums adresēts, tiesībām celt prasību sakarā ar Komisijas lēmumu par valsts atbalstu.
- 28 Saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu jebkura fiziska vai juridiska persona var griezties Tiesā par lēmumu, kas adresēts citai personai, tikai tad, ja šis lēmums to ietekmē tieši un individuāli.
- 29 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru personas, kas nav lēmuma adresāti, var uzskatīt par individuāli ietekmētām tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē dažu tām specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura tās raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ tās individuāli izceļ analogi adresātam (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Plaumann*/Komisija, 223. lpp., 1993. gada 19. maija spriedumu lietā C-198/91 *Cook*/Komisija, *Recueil*, I-2487. lpp., 20. punkts; 1993. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-225/91 *Matra*/Komisija, *Recueil*, I-3203. lpp., 14. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 33. punkts, kā arī 2008. gada 22. decembra spriedumu lietā C-487/06 P *British Aggregates*/Komisija, Krājums, I-10505. lpp., 26. punkts).
- 30 Tā kā šī prasība attiecas uz Komisijas valsts atbalsta jomā pieņemtu lēmumu, ir jāatgādina, ka EKL 88. pantā paredzētās valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros ir jānošķir, pirmkārt, šī panta 3. punktā paredzētā atbalsta iepriekšējās izskatīšanas stadija,

kuras vienīgais mērķis ir ļaut Komisijai formulēt savu pirmo nostāju par attiecīgā atbalsta pilnīgu vai daļēju saderīgumu, un, otrkārt, šī panta 2. punktā paredzētā pārbaudes stadija. Tikai saistībā ar šo pēdējo minēto pārbaudi, kuras mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas faktiem, Līgums paredz Komisijas pienākumu informēt ieinteresētās puses, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Cook/Komisija*, 22. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Matra/Komisija*, 16. punkts; 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā *C-367/95 P Komisija/Sytraval* un *Brink's France, Recueil*, I-1719. lpp., 38. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 34. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *British Aggregates/Komisija*, 27. punkts).

31 No tā izriet, ka gadījumā, ja, neuzsākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālās izmeklēšanas procedūru, Komisija ar lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šī paša panta 3. punktu, atzīst, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, personas, uz kurām attiecas šīs procesuālās garantijas, to izpildi var nodrošināt tikai tad, ja tās var apstrīdēt šo lēmumu Kopienų tiesā. Šī iemesla dēļ ieinteresētās puses EKL 88. panta 2. punkta izpratnē celta prasība par šāda lēmuma atcelšanu ir atzīstama par pieņemamu, ja tās cēlējs ar šīs prasības palīdzību vēlas aizsargāt procesuālās tiesības, kas tam ir saskaņā ar iepriekš minēto tiesību normu (iepriekš minētie spriedumi lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 35. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī lietā *British Aggregates/Komisija*, 28. punkts).

32 Tiesai ir bijusi iespēja precizēt, ka par šādām ieinteresētajām pusēm ir uzskatāmas personas, uzņēmumi vai apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, tas ir, tie īpaši tie uzņēmumi, kas ir šī atbalsta saņēmēju konkurenti, un arodpavienības (iepriekš minētie spriedumi lietā *Komisija/Sytraval* un *Brink's France*, 41. punkts; lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 36. punkts, kā arī lietā *British Aggregates/Komisija*, 29. punkts).

33 Šajā sakarā netiek izslēgts, ka darbinieku arodbiedrība var tikt uzskatīta par "ieinteresēto personu" EKL 88. panta 2. punkta nozīmē, ja tā pierāda, ka tās pašas vai

tās dalībnieku intereses eventuāli ietekmēs atbalsta piešķiršana. Tomēr ir svarīgi, ka šī arodbiedrība juridiski pietiekami pierāda, ka atbalstam var konkrēti ietekmēt tās vai tās pārstāvēto jūrnieku situāciju.

34 Tiesa ir arī precizējusi — savukārt, ja prasītājs apstrīd lēmuma, ar kuru novērtēts atbalsts, pamatotību, tikai ar to vien, ka attiecīgo prasītāju var uzskatīt par “ieinteresēto personu” EKL 88. panta 2. punkta nozīmē, nav pietiekami, lai prasību atzītu par pieņemamu. Prasītājam ir jāpierāda, ka tam ir īpašs statuss iepriekš minētā sprieduma lietā *Plaumann/Komisija* nozīmē. Šāds īpašs statuss prasītājam tostarp būs tad, ja atbalsts, kas ir attiecīgā lēmuma priekšmets, ir būtiski ietekmējis prasītāja stāvokli tirgū (šajā sakarā skat. 1986. gada 28. janvāra spriedumu lietā 169/84 *Cofaz u.c./Komisija*, *Recueil*, 391. lpp., 22.–25. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 37. punkts; 2008. gada 11. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-75/05 P un C-80/05 P Vācija u.c./*Kronofrance*, Krājums, I-6619. lpp., 40. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *British Aggregates/Komisija*, 35. punkts).

35 Protams, kā izriet no Regulas Nr. 659/1999 4. panta 3. punkta, Komisijas lēmums necelt iebildumus tiek pieņemts, ja tā konstatē, ka paziņotais pasākums nerada šaubas par saderību ar kopējo tirgu. Ja prasītāja lūdz atcelt šādu lēmumu, tā būtībā iestājas pret to, ka lēmums par atbalstu tika pieņemts, Komisijai nesākot formālo izmeklēšanas procedūru un tādējādi pārkāpjot prasītājas tiesības. Lai uzvarētu prāvā, prasītāja var mēģināt pierādīt, ka attiecīgajam pasākumam būtu bijis jāizraisa šaubas. Turklāt šādu argumentu izmantošanas rezultātā nevar tikt grozīts ne prasības priekšmets, ne pieņemamības nosacījumi.

36 Ir jākonstatē, ka šajā lietā, kā tas skaidri izriet gan no rīkojuma, gan no lietas materiāliem pirmajā instancē, apelācijas sūdzības iesniedzējas celtās prasības pirmais pamats bija vērsts uz to, lai aizsargātu no EKL 88. panta 2. punkta izrietošās procesuālās tiesības, apstrīdot to, ka šīs lietas apstākļos netika sākta šajā tiesību normā paredzētā formālās izmeklēšanas procedūra — šo faktu Pirmās instances tiesa tieši atzina minētā rīkojuma 28. punktā.

- 37 No pārsūdzētā rīkojuma 8. punkta arī izriet, ka Pirmās instances tiesas otrās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs, uzklusījis lietas dalībniekus, ar 2005. gada 16. februāra rīkojumu tika apturējis procesu tiesvedībā Pirmās instances tiesā, lai sagaidītu Tiesas nolēmumu lietā, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, konstatējot, ka šī apelācijas sūdzība bija vērsta pret Komisijas lēmumu, kas bija pieņemts, nesākot formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā.
- 38 Turklāt pēc iepriekš minētā sprieduma lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* pasludināšanas Pirmās instances tiesa ar 2006. gada 24. janvāra vēstuli aicināja lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par šo spriedumu un it īpaši par to, kā piemērot saistībā ar prasītājas prasību iepriekš minēto spriedumu lietā *Cook/Komisija*, uz kuru Tiesa norādīja tā paša sprieduma 35. un 36. punktā saistībā ar šīs prasības pieņemamību, kā arī par prasītājas kā ieinteresētās personas statusu minētā 36. punkta nozīmē.
- 39 No tā izriet, ka saistībā ar pirmo pamatu, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja Pirmās instances tiesā, par to, ka netika sākta formālā izmeklēšanas procedūra, tā vēlējās noskaidrot, kā tas skaidri izriet no pārsūdzētā rīkojuma 28. punkta, vai apelācijas sūdzības iesniedzēja varēja tikt uzskatīta par ieinteresēto personu EKL 88. panta 2. punkta nozīmē.
- 40 Tādēļ saskaņā ar šiem apsvērumiem ir jāizvērtē četri pamati, kurus izvirzījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības pamatošanai.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 41 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, pamatojoties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Albany*, lai secinātu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar pamatoties, rīkojot sarunas par koplīgumiem, uz savu konkurētspējas stāvokli attiecībā pret citām jūrnieku arodbiedrībām, Pirmās instances tiesa pārāk plaši interpretēja šo spriedumu. Tiesa šajā sakarā tajā neko nav norādījusi, kas attiektos uz EK līguma 85. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 81. pants), kāds tas piemērots saistībā ar valsts uzņēmumiem saskaņā ar EK līguma 90. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 86. pants), par kādu saistību, kas varētu pastāvēt starp koplīgumiem un noteikumu piemērošanu valsts atbalsta jomā, kuri ietverti EK līguma 92. pantā (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 87. pants) un EK līguma 93. pantā (jaunajā redakcijā — EKL 88. pants).
- 42 Komisija uzskata, ka pirmais pamats ir jānoraida kā neefektīvs vai pakārtoti kā nepamatots. Komisija norāda, ka judikatūra, ko Pirmās instances tiesa minējusi pārsūdzētā rīkojuma 32. punktā, proti, iepriekš minētais spriedums lietā *ATM/* Komisija, bija pietiekama, lai pamatotu secinājumu par šīs apelācijas sūdzības iesniedzējas prasības daļas nepieņemamību saistībā ar tās konkurētspējas stāvokli. Šajos apstākļos Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments par iepriekš minētā sprieduma lietā *Albany* neatbilstību nav efektīvs un ka nav nozīmes Tiesai izvērtēt šo apelācijas sūdzības pamatu pēc būtības.
- 43 Jebkurā gadījumā saistībā ar pārsūdzētā rīkojuma 32. punktu Komisija norāda, ka iepriekš minētais spriedums lietā *Albany* un visi spriedumi, kas to apstiprina, pierāda, ka uz sarunu rīkošanu par koplīgumiem neattiecas Līgumā noteiktie konkurences noteikumi, ieskaitot noteikumus valsts atbalstu jomā. Darba koplīgumi nav “preces” EKL 81. panta nozīmē, un tie nevar tikt kvalificēti kā “ražošana” EKL 87. panta nozīmē. Rīkojot sarunas par šiem koplīgumiem, arodbiedrības tādēļ nav “uzņēmumi”, kas ražo “preces” šo tiesību normu nozīmē.

Tiesas vērtējums

- 44 Lai noteiktu, vai apelācijas sūdzības iesniedzēja ir jāuzskata par ieinteresēto personu EKL 88. panta 2. punkta nozīmē un vai tās prasība ir jāatzīst par pieņemamu, Pirmās instances tiesa vispirms izvērtēja, vai apelācijas sūdzības iesniedzējas konkurētspējas stāvokli ietekmēja atbalsta piešķiršana.
- 45 Komisijas arguments, saskaņā ar kuru iepriekš minētais spriedums lietā *ATM/Komisija* pats par sevi bija pietiekams, lai noraidītu apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus par tās konkurētspējas stāvokli, nevar tikt pieņemts. Pārsūdzētā rīkojuma 32. punkta pirmā daļa attiecas uz iespējamo apelācijas sūdzības iesniedzējas konkurētspējas stāvokli attiecībā pret tās dalībnieku darba devējiem, proti, kuģu īpašniekiem, kas saņem atbalstu, kurš izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, un nevis tās iespējamo konkurētspējas stāvokli attiecībā pret citām arodbiedrībām sarunu rīkošanas ietvaros, kurš ir atsevišķs arguments, kas apskatīts šī paša 32. punkta otrajā daļā.
- 46 Pat ja apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu norādījusi, ka tā bija konkurētspējas stāvoklī attiecībā pret kuģu īpašniekiem — kas tika apstrīdēts tiesas sēdē —, tai vienmēr bija iespējams, neņemot vērā iepriekš minēto spriedumu lietā *ATM/Komisija*, mēģināt pierādīt savu *locus standi*, kas izriet no tā, ka tās intereses eventuāli ietekmēs atbalsta piešķiršana, jo šie pasākumi ietekmē tās konkurētspējas stāvokli attiecībā pret citām arodbiedrībām, kuru dalībnieki tiek nodarbināti uz kuģiem, kas reģistrēti *DIS* reģistrā.
- 47 Saistībā ar iepriekš minētā sprieduma lietā *Albany* interpretāciju, ko Pirmās instances tiesa veica pārsūdzētā rīkojuma 32. punktā, ir jāatgādina, ka lietā, kurā tika pasludināts šis spriedums, runa bija par līgumu, kas noslēgts koplīguma formā un ar kuru tika izveidota papildu pensiju shēma, ko pārvaldīja tekstilindustrijas nozares pensiju fondi, kuros piedalīšanos varēja padarīt par obligātu valsts iestādes. *Albany International BV*, tekstilnozares uzņēmums, atteicās ieskaitīt minētajos fondos noteiktam periodam atbilstošus maksājumus, jo obligātā piedalīšanās, saskaņā ar kuru no tā tika prasīti minētie maksājumi, bija pretrunā it īpaši Līguma 85. panta 1. punktam.

48 Pirms secināšanas par Līguma 85. panta 1. punkta nepiemērojamību šajos apstākļos Tiesa iepriekš minētā sprieduma lietā *Albany* 54. punktā atgādina, ka saskaņā ar EK līguma 3. panta g) un i) punktu (jaunajā redakcijā — EKL 3. panta 1. punkta g) un j) apakšpunkts) Kopienas kompetencē ir ne tikai “sistēma, kas nodrošina, ka iekšējā tirgū nav izkropļota konkurence”, bet arī “sociālā politika”. EK līguma 2. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 2. pants) nosaka konkrētu Kopienas uzdevumu “veicināt harmonisku, līdzsvarotu un noturīgu saimnieciskās darbības attīstību” un “augstu nodarbinātības un sociālās aizsardzības līmeni”.

49 Turklāt no EKL 136. panta pirmās daļas izriet, ka Kopienas un tās dalībvalstu mērķis ir it īpaši veicināt nodarbinātību, uzlabot dzīves un darba apstākļus nolūkā tos saskaņot, nodrošināt pienācīgu sociālo aizsardzību un sociālo dialogu. Saskaņā ar EKL 138. panta 1. punktu Komisijas uzdevums ir veicināt darba devēju un darba ņēmēju apspriedes Savienības līmenī — šī dialoga rezultātā, ja šie darba devēji un darba ņēmēji vēlas, var tikt noslēgtas līgumsaistības. Komisija veic visus attiecīgos pasākumus, lai veicinātu viņu dialogu, samērīgi atbalstot abas puses (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Albany*, 55.–58. punkts, saistībā ar EEK līguma tiesību normām un tiesību normām nolīgumā par sociālo politiku, ko savā starpā noslēgušas Eiropas Kopienas dalībvalstis, izņemot Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (OV 1992, C 191, 91. lpp.), pirms Amsterdamas līguma stāšanās spēkā).

50 Iepriekš minētajā spriedumā lietā *Albany* Tiesa atzina, ka darba devējus un darba ņēmējus pārstāvošo organizāciju starpā noslēgtiem koplīgumiem ir raksturīga zināma konkurenci ierobežojoša iedarbība. Tomēr Tiesa nosprieda, ka sociālās politikas mērķi, ko sasniedz ar šādiem līgumiem, būtu būtiski apdraudēti, ja sociālie partneri būtu pakļauti Līguma 85. panta 1. punktam, kopīgi izstrādājot pasākumus, lai uzlabotu darba nosacījumus un apstākļus. Šajos apstākļos Tiesa norādīja, ka līgumi, kas šajā nolūkā noslēgti kolektīvo sarunu ceļā starp sociālajiem partneriem, ņemot vērā šo līgumu raksturu un mērķi, ir uzskatāmi par tādiem, uz kuriem neattiecas minētā tiesību norma. Tiesa izvērtēja, vai attiecīgā līguma raksturs un priekšmets lietā, kurā tika pasludināts spriedums lietā *Albany*, pamatoja to, ka tas neietilpst minētās Līguma tiesību normas

piemērošanas jomā, un secināja, ka šajā lietā liguma izslēgšana no minētā 85. panta 1. punkta piemērošanas jomas bija pamatota (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Albany*, 59.–64. punkts).

51 Tādēļ no iepriekš minētā sprieduma lietā *Albany*, kā arī no spriedumiem, kas to vēlāk ir apstiprinājuši, izriet, ka kompetentajām iestādēm un tiesām visos gadījumos ir jāizvērtē, vai attiecīgā liguma raksturs un priekšmets, kā arī tā sociālās politikas mērķi pamato to, ka tas neietilpst EKL 81. panta 1. punkta piemērošanas jomā (šajā sakarā skat. Tiesas 2000. gada 21. septembra spriedumu lietā *C-222/98 van der Woude, Recueil*, I-7111. lpp., 23. punkts).

52 Šajā lietā, kā tas izriet no pārsūdzētā rīkojuma 34. punkta, apelācijas sūdzības iesniedzēja kā darbiniekus pārstāvoša vienība ir pēc savas būtības izveidota, lai pārstāvētu tās dalībnieku kolektīvās intereses. Saskaņā ar apsvērumiem, ko tā ir iesniegusi Pirmās instances tiesā un kas izklāstīti pārsūdzētā rīkojuma 17. un 20. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzēja ir tirgus dalībnieks, kas rīko sarunas par noteikumiem un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem darba spēks tiek piegādāts uzņēmumiem. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka atbalsts, kas izriet no attiecīgajiem finanšu pasākumiem, ietekmēja tās dalībnieku spēju konkurēt ar jūrnikiem, kas nav no Eiropas Kopienas, darba meklēšanā pie jūrniecības sabiedrībām, proti, šī atbalsta saņēmējām, un tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas stāvoklis tirgū tika ietekmēts saistībā ar tās konkurētspējas stāvokli darba spēka piegādes šīm sabiedrībām tirgū un līdz ar to saistībā ar tās spēju piesaistīt jaunus dalībniekus.

53 Ir arī jāatgādina, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja iestājas pret Dānijas tiesību aktiem, kas piemērojami saistībā ar *DIS* reģistru un it īpaši saistībā ar attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, jo, pirmkārt, šis reģistrs ļauj kuģu īpašniekiem, kuru kuģi ir tajā reģistrēti, nodarbināt jūrniekus, kas ir trešo valstu pilsoņi, tiem maksājot atalgojumu saskaņā ar to valsts tiesībām, un, otrkārt, minētie nodokļu pasākumi, kas bija apstrīdētā lēmuma priekšmets, ir ļāvuši atbrīvot no ienākuma nodokļa visus jūrniekus, kas nodarbināti uz *DIS* reģistrā reģistrētiem kuģiem, nenošķirot jūrniekus, kas ir dalībvalstu pilsoņi, no jūrnikiem, kas ir no trešām valstīm.

54 Atšķirībā no lietas, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Albany*, šajā lietā runa ir nevis par to koplīgumu konkurenci ierobežojošo raksturu, kuri noslēgti starp apelācijas sūdzības iesniedzēju vai citām arodbiedrībām un kuģu īpašniekiem, kas saņem atbalstu, kurš izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, bet par jautājumu, vai apelācijas sūdzības iesniedzējas konkurētspējas stāvokli attiecībā pret citām arodbiedrībām ietekmēja minētā atbalsta piešķiršana, līdz ar ko tā būtu jāuzskata par ieinteresēto personu EKL 88. panta 2. punkta nozīmē un tās prasība atcelt apstrīdēto lēmumu šajos apstākļos būtu pieņemama.

55 Tomēr no apstākļa, ka līgums tā rakstura, mērķa un sociālās politikas dēļ varētu tikt izslēgts no EKL 81. panta 1. punkta piemērošanas jomas, nevar izsecināt, ka uz kolektīvajām sarunām un tajās iesaistītajām pusēm arī pilnībā un automātiski neattiecas Līgumu noteikumi valsts atbalsta jomā vai ka prasība atcelt tiesību aktu, ko šīs puses varētu eventuāli celt, tiek gandrīz vai automātiski uzskatīta par nepieņemamu sakarā ar to piedalīšanos šajās sarunās.

56 Būtībā ir grūti saskatīt, kādā veidā koplīgumu sociālās politikas mērķi varētu tikt nopietni apdraudēti — šādam riskam esot par pamatojumu minēto līgumu izslēgšanai no Līguma 85. panta 1. punkta piemērošanas jomas iepriekš minētajā spriedumā lietā *Albany* — ar to, ka tiktu atzīts, ka, rīkojot sarunas par tās dalībnieku darba nosacījumiem un apstākļiem, tāda arodbiedrība kā apelācijas sūdzības iesniedzēja varētu būt konkurētspējas stāvokli attiecībā pret citām arodbiedrībām, kuru dalībnieki gūst labumu no atšķirīgiem algu nosacījumiem sakarā ar tāda reģistra kā *DIS* reģistrs izveidošanu.

57 Tieši pretēji — izslēgt *a priori* iespēju tādā lietā, kādā notiek pašreizējā tiesvedība, ka arodbiedrība var pierādīt, ka tā ir ieinteresētā persona EKL 88. panta 2. punkta nozīmē, pamatojoties uz tās lomu kolektīvajās sarunās un šīs lomas ietekmi uz valsts nodokļu pasākumiem, kurus Komisija uzskata par atbalstu, kas ir saderīgs ar kopējo tirgu, būtu apdraudēt pašus sociālās politikas mērķus, kurus dēļ Tiesa izslēdza no Līguma 85. panta 1. punkta piemērošanas jomas attiecīgo koplīgumu iepriekš minētajā spriedumā lietā *Albany*.

58 Šo secinājumu atbalsta fakts, ka, tā kā Kopienai ir ne tikai ekonomiskais, bet arī sociālais mērķis, tiesības, kas izriet no Līguma noteikumiem par preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti, vajadzības gadījumā ir jāsabalansē ar sociālās politikas mērķiem, kuru vidū, kā redzams no EKL 136. panta pirmās daļas, ir arī dzīves un darba apstākļu uzlabošana, tos saskaņojot, pienācīga sociālā aizsardzība un dialogs starp darba devējiem un darba ņēmējiem (šajā sakarā skat. saistībā ar Līguma tiesību normām par brīvību veikt uzņēmējdarbību Tiesas 2007. gada 11. decembra spriedumu lietā C-438/05 *International Transport Workers' Federation* un *Finnish Seamen's Union*, Krājums, I-10779. lpp., 79. punkts).

59 Protams, kā izriet no šī sprieduma 33. punkta, prasītājam vienmēr ir juridiski pietiekami jāpierāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir iespējami ietekmētas tās intereses, ko tai ir iespējams izdarīt, pierādot, ka tā faktiski ir konkurētspējas stāvokli attiecībā pret arodbiedrībām, kas darbojas tajā pašā tirgū. Tomēr šāda iespēja nevar tikt *a priori* izslēgta, norādot uz judikatūru, kas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Albany*, vai uz pārmērīgi ierobežotu jēdziena "tirgus" interpretāciju, izvērtējot ieinteresētās personas statusu EKL 88. panta 2. punkta nozīmē tādai organizācijai, kāda ir arodbiedrība, kas vēlas pierādīt savas prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību.

60 Tā kā Pirmās instances tiesa kļūdaini interpretēja iepriekš minēto spriedumu lietā *Albany* un līdz ar to nav atbildējusi uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par tās konkurētspējas stāvokli attiecībā pret citām arodbiedrībām saistībā ar sarunu rīkošanu par koplīgumiem, kas piemērojami attiecībā uz jūrniekiem, ir jāatceļ pārsūdzētais rīkojums šajā aspektā.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 61 Apelācijas sūdzības iesniedzēja saistībā ar pārsūdzētā rīkojuma 35. un 36. punktu apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, atgādinājusi iepriekš minēto Pirmās instances tiesas rīkojumu lietā *Société française de production* u.c./Komisija, nepamatoti neizvērtēja sociālos aspektus, kas netieši izriet no juridiskajiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tiek atļauts samazināt nodokļus Kopienas jūrniekiem, proti, Kopienu pamatnostādņēm, un nepamatoti secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar pamatoties uz principu, kas izstrādāts šajā rīkojumā.
- 62 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Kopienu pamatnostādņēs tiek netieši nošķirti "Kopienas jūrnieki" un citi jūrnieki. Šī nošķiršana ir sociālā "quid pro quo" atzišanas forma, kurš jāizpilda atlīdzībā par to, ka tiek atļauts valsts atbalsts jūrniecības transporta sabiedrībām. Nodokļu atbrīvojums, kas tiek piemērots jūrnieku atalgojumam, ir pamatots ar nepieciešamību kompensēt augstākas izmaksas, kas rodas saistībā Kopienas jūrnieku pieņemšanu darbā, salīdzinājumā ar izmaksām, kas rodas, pieņemot darbā trešo valstu jūrniekus. Šādā veidā varētu tikt sasniegts nodarbinātības Kopienā saglabāšanas mērķis, kas bija viens no Kopienas pamatnostādņu mērķiem. Minēto pamatnostādņu sociālie aspekti ietekmē pašus nosacījumus, saskaņā ar kuriem atbalsts varētu vai nevarētu tikt apstiprināts. Kā Dānijas jūrnieku pārstāve apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu varējusi iesniegt apsvērumus par atbalsta, kurš izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, sociālajiem aspektiem, gadījumā, ja Komisija būtu sākusi procedūru saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu.
- 63 Komisija uzskata, ka, pat ja otrais pamats nav jānoraida kā neefektīvs, kā, piemēram, pirmais pamats, tas katrā ziņā nav pamatots. Pirmās instances tiesa pamatoti uzskatīja, ka sociālajiem aspektiem bija vienīgi netieša saikne ar apstrīdētā lēmuma priekšmetu. Pirmkārt, Komisija norāda, kā to pamatoti izvirzīja Pirmās instances tiesa, ka *DIS* reģistrs nepiešķir valsts atbalstu. Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja, kuras apelācijas sūdzība ir vērsta pret rīkojumu par nepieņemamību, mēģina ar šo pamatu

uzsākt debates pēc būtības, izsakot apgalvojumus par Kopienas pamatnostādņu apjomu. Šo pamatnostādņu priekšmetam vienkārši nav nozīmes, lai noteiktu, vai šāda prasība ir pieņemama.

Tiesas vērtējums

⁶⁴ Vispirms ir jānorāda, ka, izvērtējot tāda valsts atbalsta jūras transporta nozarē saderību, par kādu ir runa šajā lietā, Komisija var ņemt vērā Kopienas pamatnostādņu sociālos aspektus, veicot vispārēju vērtējumu, kurā ietilpst liels skaits dažādu apsvērumu, kas ir it īpaši saistīti ar konkurences aizsardzību, Kopienas jūrniecības politiku, Kopienas jūras transporta veicināšanu un nodarbinātības veicināšanu (šajā sakarā skat. Tiesas 2000. gada 23. maija spriedumu lietā C-106/98 P *Comité d'entreprise de la Société française de production* u.c./Komisija, *Recueil*, I-3659. lpp., 52. punkts).

⁶⁵ Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 33. punkta, nav noliegts, ka darbinieku arodbiedrība var tikt uzskatīta par "ieinteresēto personu" EKL 88. panta 2. punkta nozīmē, ja tā pierāda, ka tās pašas vai tās dalībnieku intereses eventuāli ietekmēs atbalsta piešķiršana.

⁶⁶ Pārsūdzētā rīkojuma 36. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka *DIS* reģistra sociālie aspekti ir tikai netieši saistīti ar apstrīdētā lēmuma priekšmetu un prasību atcelt tiesību aktu, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla Pirmās instances tiesā. Līdz ar to tā secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar pamatoties uz šiem aspektiem, lai pierādītu, ka tā ir individuāli ietekmēta.

⁶⁷ Nav apstrīdēts tas, ka *DIS* reģistrs pats par sevi nav valsts atbalsts. Kā izriet no Tiesas 1993. gada 17. marta sprieduma apvienotajās lietās C-72/91 un C-73/91 *Sloman Neptun* (*Recueil*, I-887. lpp.), tāds režīms, kāds ir izveidots ar *DIS* reģistru un kas ļauj pakļaut darba līgumus, kuri noslēgti ar jūrniekiem, kas ir trešo valstu pilsoņi un kuru

domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta neatrodas attiecīgajā dalībvalstī, darba nosacījumiem vai atalgojumam, uz kuriem neattiecas šīs dalībvalsts tiesības un kuri ir ievērojami mazāk labvēlīgi nekā šīs dalībvalsts jūrnieku darba nosacījumi un atalgojums, nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta nozīmē.

68 Šī iemesla dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas prasība atcelt tiesību aktu bija vērsta nevis pret *DIS* reģistru, bet gan pret attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, kuri ir piemērojami jūrniekiem, kas tiek nodarbināti uz šajā reģistrā reģistrētajiem kuģiem.

69 Tā vietā, lai izvērtētu, kā tā to veica pārsūdzētā rīkojuma 36. punktā, vai *DIS* reģistra sociālajiem aspektiem bija pietiekama saikne ar apstrīdēto lēmumu, Pirmās instances tiesai būtu bijuši jāizvērtē sociālie aspekti, kas izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, saistībā ar Kopienų pamatnostādņēm — šajās pamatnostādņēs ir juridiskie nosacījumi, lai izvērtētu Dānijas nodokļu režīma saderību, kā to ir norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja — lai novērtētu, vai apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītie argumenti par minētajām pamatnostādņēm bija pietiekami, lai pierādītu tās kā ieinteresētās personas statusu EKL 88. panta 2. panta nozīmē.

70 Tādēļ nevar tikt izslēgts, ka apvienības, kas pārstāv atbalsta saņēmēja uzņēmuma darbiniekus, var kā ieinteresētās personas minētās Līguma tiesību normas nozīmē iesniegt Komisijai savus paskaidrojumus par sociāla rakstura apsvērumiem, ko vajadzības gadījumā tā var ņemt vērā, un faktam, ka Pirmās instances tiesa nebija atbildējusi uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par sociālajiem aspektiem, kas izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, saistībā ar Kopienų pamatnostādņēm, ir jāizraisa pārsūdzētā rīkojuma atcelšana šajā aspektā.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 71 Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā rīkojuma 37. punktā pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot kā nenozīmīgu atbalsta, kas izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, nodošanas veidu, proti, faktu, ka tas tiek nodots kuģu īpašniekiem ar apelācijas sūdzības iesniedzējas dalībnieku starpniecību.
- 72 Šajā sakarā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka iepriekš minētajā spriedumā lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* Tiesa nosprieda, ka apvienību, kas izveidota konkrētas personu kategorijas interešu pārstāvībai, var uzskatīt par individuāli ietekmētu iepriekš minētā sprieduma lietā *Plaumann*/Komisija izpratnē tikai tiktāl, ciktāl ar atbalsta shēmu, uz kuru attiecas apstrīdētais lēmums, tiek ietekmēts tās biedru stāvoklis tirgū. Tiesa analizēja frāzi “tirgus pozīcija” no “tirgus dalībnieku” skatupunkta. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nav nekāda principiāla iemesla, lai darbiniekus nevarētu uzskatīt par tirgus dalībniekiem, jo valsts tiesību aktos vai Kopienų pamatnostādņēs tiem tiek pievērsta īpaša uzmanība, nosakot apstākļus, kādos var tikt uzskatīts, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.
- 73 Komisija vispirms norāda, ka iepriekš minētajam spriedumam lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, kas tika pasludināts lietā par lauksaimniekiem piešķirto tiešo atbalstu, nav nekāda sakara ar konstatāciju, ko Pirmās instances tiesa veikusi pārsūdzētā rīkojuma 37. punktā un saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums ir balstīts uz priekšrocībām, kuras saņēmuši atbalsta saņēmēji, proti, kuģu īpašnieki, un nevis uz šī atbalsta nodošanas veidu. Minētajam spriedumam nav nozīmes šajā lietā, jo tas attiecas uz Komisijas lēmuma pieņemšanu valsts atbalsta jomā pēc tam, kad Komisija bija sākusi EKL 88. panta 2. punkta procedūru. Visbeidzot, pat ja šim spriedumam būtu nozīme šajā lietā, Komisija atgādina, ka tas nenozīmē, ka darbiniekus individuāli ietekmē Komisijas lēmums, ar kuru tiek atļauts atbalsts. Šī sprieduma

72. punkts ir tieši balstīts uz apgalvojuma, saskaņā ar kuru “noteikti [*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*] dalībnieki [ir] tirgus dalībnieki, kas var tikt uzskatīti par atbalsta saņēmēju tiešajiem konkurentiem”. Taču apelācijas sūdzības iesniedzējas dalībnieki ir jūrnieki, kas nevar tikt uzskatīti par kuģu īpašnieku tiešajiem konkurentiem un nav “tirgus dalībnieki” minētā sprieduma nozīmē.

74 Šajos apstākļos Komisija uzskata, ka apelācijas sūdzības trešais pamats ir jāuzskata par nepamatotu.

Tiesas vērtējums

75 Ir jāatgādina, ka pārsūdzētā rīkojuma 37. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka prasītāju nevar uzskatīt par individuāli ietekmētu tādēļ vien, ka attiecīgais atbalsts nonāk pie saņēmējiem jūrnieku, kuriem pienākas ienākuma nodokļa atvieglojums, ko nosaka attiecīgais nodokļu pasākums, algas prasījumu samazinājuma veidā. Pirmās instances tiesa uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir pamatots ar priekšrocībām, kuras saņem atbalsta saņēmēji, nevis ar atbalsta nodošanas metodi.

76 Atšķirībā no apelācijas sūdzības iesniedzējas Pirmajā instances tiesā celtās prasības atcelt tiesību aktu, kurā tika izteikts iebildums, ka Komisija nesāka EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, un kura beigu beigās tika vērsta, lai aizsargātu ar šo tiesību normu piešķirtās procesuālās tiesības, prasība atcelt tiesību aktu lietā, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, attiecās uz Komisijas lēmumu izbeigt šādu procedūru.

77 No tā izriet, ka tajā lietā Tiesa mēģināja noteikt, vai *Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, apvienības, kas izveidota konkrētas personu kategorijas interešu aizstāvībai, dalībnieku stāvokli tirgū būtiski ietekmēja atbalsta shēma, kas bija attiecīgā lēmuma priekšmets.

78 Šajā lietā, kā tas izriet no pārsūdzētā rīkojuma 28. punkta, apelācijas sūdzības iesniedzējai Pirmās instances tiesā bija jāpierāda ieinteresētās personas statuss EKL 88. panta 2. punkta nozīmē, bet judikatūras, kas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Plaumann/Komisija*, kā iepriekš minētajā spriedumā lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* piemērošana sākotnēji nešķita atbilstoša.

79 Pat pieņemot, ka Pirmās instances tiesai būtu bijis jāņem vērā atbalsta, kas izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, nodošanas veids un kuģu īpašnieku darbinieku, apelācijas sūdzības iesniedzējas dalībnieku loma šajā sakarā, ir jāatgādina, ka pārsūdzētā rīkojuma 31.–33. punktā šī tiesa jau bija nolēmusi, ka ne apelācijas sūdzības iesniedzēja kā jūrnieku arodbiedrība, ne tās dalībnieki kā darbinieki, kurus nodarbina atbalsta saņēmēji, nav šo saņēmēju konkurenti. Saistībā it īpaši ar šīs arodbiedrības dalībniekiem Pirmās instances tiesa konstatēja, ka, tā kā šķiet, ka tie ir personas, kas atbilst darbinieku definīcijai EKL 39. panta nozīmē, viņi paši kā tādi nav uzņēmumi.

80 Izņemot kļūdaino iepriekš minētā sprieduma lietā *Albany* piemērošanu pārsūdzētā rīkojuma 32. punkta otrajā daļā — kas ir pirmā apelācijas sūdzības pamata priekšmets —, apelācijas sūdzības iesniedzēja nav apstrīdējusi secinājumus, kurus Pirmās instances tiesa izdarīja minētā rīkojuma 31.–33. punktā. Šajos apstākļos nevar tikt izvirzīts tas, ka tā dalībnieki ir tirgus dalībnieki, kuru tirgus stāvokli bija ietekmēts, lai apstrīdētu secinājumu, kuru Pirmās instances tiesa izdarīja pārsūdzētā rīkojuma 37. punktā un saskaņā ar kuru prasība nav pieņemama tādēļ vien, ka attiecīgais atbalsts nonāk pie saņēmējiem jūrnieku, kuriem pienākas ienākuma nodokļa atvieglojums, ko nosaka attiecīgais nodokļu pasākums, algas prasījumu samazinājuma veidā.

81 Šajos apstākļos trešais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

82 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, secinot, ka tā nebija pierādījusi, ka tās kā sarunu rīkotājas intereses varēja tieši ietekmēt atbalsts, kas izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, un nošķirot tās situāciju šajā lietā no situācijas ar *Landbouwschap*, kas ir publisko tiesību subjekts, kurš pārstāv Nīderlandes siltumnīcu dārzkopju nozares intereses, iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija, un no situācijas ar *Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (CIRFS)* iepriekš minētajā spriedumā lietā *CIRFS* u.c./Komisija, Pirmās instances tiesa pārāk šauri interpretēja šos spriedumus.

83 Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tai ir sarunu rīkotājas loma ar jūrniecības transporta sabiedrībām un ka tā šajā statusā rīko sarunas par tās dalībnieku nodarbinātības nosacījumiem un līdz ar to par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem piešķirtais atbalsts nonāk no Dānijas valsts pie tā saņēmējiem. Šajā sakarā tā uzskata, ka tai ir analoga funkcija salīdzinājumā ar *Landbouwschap*, kas rīkoja sarunas par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem atbalstam bija jānonāk no Dānijas valsts pie dārzkopjiem, gluži kā to Pirmās instances tiesa atzīst apstrīdētā rīkojuma 40. punktā, norādot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja piedalījās “atbalsta kuģu īpašniekiem reperkusiju mehānismā”. Kaut gan apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija rīkojusi sarunas par Kopienu pamatnostādņēs paredzētajiem nosacījumiem, tā vismaz pārstāvēja skaidri noteiktu Kopienas jūrnieku grupu, kurai ir īpašs stāvoklis saistībā ar šīm pamatnostādņēm.

84 Komisija uzskata, ka ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots. Tā it īpaši norāda, ka Pirmās instances tiesa pamatoti uzskatīja, ka attiecīgā situācija šajā lietā nebija salīdzināma ar situācijām lietās, kurās tika pasludināts iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija, kā arī iepriekš minētais spriedums lietā *CIRFS* u.c./Komisija. Šajās lietās prasītājam bija sarunu rīkotājas stāvoklis, kas bija skaidri ierobežots un cieši saistīts ar attiecīgā lēmuma priekšmetu, radot šai prasītājam situāciju, kurā tā ir nošķirta salīdzinājumā ar visām citām personām. Pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, tā vispār nav rīkojusi sarunas par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem atbalsts, kas izriet no attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, no valsts nonāk pie tā saņēmējiem, un tā arī nav rīkojusi sarunas par Kopienų pamatnostādnēs noteiktajiem nosacījumiem.

Tiesas vērtējums

85 Vispirms ir jāatgādina, ka lietā, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija, *Landbouwschap* bija rīkojusi sarunas ar gāzes piegādātāju par preferenciālu tarifu, kuru apstrīdēja Komisija, un turklāt bija viena no līguma, ar kuru tika noteikts šis tarifs, parakstītājām pusēm. Tāpat šajā sakarā šai vienībai bija jāsāk jaunas sarunas par tarifiem ar piegādātāju un jānoslēdz jauns līgums, lai izpildītu Komisijas lēmumu.

86 Lietā, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *CIRFS* u.c./Komisija, *CIRFS* bija Komisijas sarunu partnere saistībā ar “disciplīnas” ieviešanu atbalstu jomā sintētisko šķiedru nozarē, kā arī šīs disciplīnas paplašināšanu un pielāgošanu, un *CIRFS* aktīvi iesaistījās sarunās ar Komisiju procedūrā pirms tiesvedības, it īpaši tai iesniedzot rakstveida apsvērumus un uzturot ciešus kontaktus ar šīs iestādes dienestiem.

87 Saskaņā ar Tiesas judikatūru lietas, kurās tika pasludināts iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija un iepriekš minētais spriedums lietā *CIRFS* u.c./Komisija, tādējādi attiecās uz īpašām situācijām, kurās prasītājam bija

sarunu rīkotājas stāvoklis, kurš bija skaidri ierobežots un cieši saistīts ar lēmuma priekšmetu, radot tai tādu stāvokli, kurā tā ir individuāli izcelta salīdzinājumā ar visām citām personām (iepriekš minētais spriedums lietā *Comité d'entreprise de la Société française de production* u.c./Komisija, 45. punkts).

- 88 Ir jāprecizē, ka Tiesa aplūkoja šīs judikatūras piemērošanu saistībā ar prasībām atcelt Komisijas lēmumu izbeigt procedūru, kas tika sākta saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu. Tā nosprieda, ka noteiktas tirgus dalībnieku apvienības, kas bija aktīvi piedalījušās procedūrā saskaņā ar šo tiesību normu, ir jāuzskata par individuāli ietekmētām ar šo lēmumu tiktāl, ciktāl tās tika ietekmētas kā sarunu rīkotājas (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Comité d'entreprise de la Société française de la production* u.c./Komisija, 40.–42. punkts).
- 89 Tā arī konstatēja, izvērtējot *CIRFS* celto prasību atcelt tiesību aktu, ka šī prasība ir jāinterpretē kā tāda, ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas atteikumu sākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- 90 No tā izriet, ka šī judikatūra varētu tikt piemērota Tiesas noteiktajās robežās attiecībā uz prasībām atcelt gan Komisijas lēmumu izbeigt procedūru, kas sākta saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu, gan lēmumu necelt iebildumus un līdz ar to neuzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta šajā tiesību normā.
- 91 Saistībā ar jautājumu, vai, piemērojot šo judikatūru saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas situāciju šajā lietā, Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, ir jāatgādina, ka apstrīdētais lēmums attiecas uz nodokļu pasākumiem, kurus veicis Dānijas likumdevējs saistībā ar jūrniekiem, kas tiek nodarbināti uz *DIS* reģistrā reģistrētiem kuģiem, ka šī reģistrācija ļauj, kā tas izriet no šī sprieduma 5. punkta, maksāt šiem jūrniekiem atalgojumu saskaņā ar viņu valsts tiesībām un ka sūdzība, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza Komisijā, attiecas uz šo nodokļu

pasākumu saderību ar Kopienu pamatnostādņēm, kuras Komisija pieņēma bez jebkādas īpašas apelācijas sūdzības iesniedzējas piedalīšanās.

92 Ņemot vērā šos apstākļus, Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas situācija nav salīdzināma ar *Landbouwschap* vai *CIRFS* situācijām, kuras tā bija kvalificējusi kā specifiskas, pat kā izņēmuma situācijas. Apelācijas sūdzības iesniedzējai, kas ir tikai viena no daudzajām Eiropas Savienības arodbiedrībām, kura it īpaši pārstāv jūrniekus, kā arī ir viena no daudzajām Dānijas arodbiedrībām un nav vienīgā, kas pārstāv jūrniekus, nebija sarunu rīkotājas stāvokļa, kas ir skaidri ierobežots un tieši saistīts ar apstrīdētā lēmuma priekšmetu. Tā kā tā nebija tieši iesaistīta attiecīgo Dānijas likumdevēja nodokļu pasākumu pieņemšanā, saistībā ar kuriem Komisija nolēma necelt iebildumus, apelācijas sūdzības iesniedzējas iestāšanās pret šiem pasākumiem nebija pietiekama, lai to varētu kvalificēt par sarunu rīkotāju iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija, kā arī iepriekš minētā sprieduma lietā *CIRFS* u.c./Komisija nozīmē.

93 Minētā arodbiedrība arī nebija cieši saistīta ar Komisijas veikto Kopienas pamatnostādņu pieņemšanu, un, pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām, attiecīgo nodokļu pasākumu nesaderība ar kopējo tirgu izriet no šo pamatnostādņu formulējuma.

94 Ir tiesa, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza Komisijā sūdzību par minētajiem nodokļu pasākumiem, bet šis fakts pats par sevi neļauj, kā tā to pati atzina savā apelācijas sūdzībā, pierādīt tās kā sarunu rīkotājas stāvokli iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija, kā arī iepriekš minētā sprieduma lietā *CIRFS* u.c./Komisija nozīmē.

95 Pat ja prasība atcelt Komisijas lēmumu necelt iebildumus un tādēļ nesākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru tiek atzīta par pieņemamu, ja apelācijas sūdzības iesniedzēja pierāda, ka tā ir ieinteresētā persona šīs tiesību normas nozīmē — stingrākiem kritērijiem, kas izstrādāti judikatūrā, kura izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Plaumann*/Komisija, neesot piemērojamiem šajā gadījumā —, tad šī sprieduma iepriekšējā punktā minētās judikatūras interpretēšana tādējādi, ka tā attiecas uz visām personām, kas ir iesniegušas sūdzību Komisijā, izraisītu to, ka tiek

zaudēta judikatūras, kas izvērtēta pirmajā pamatā un minēta pārsūdzētā rīkojuma 30. punktā saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas konkurētspējas stāvokļa ietekmēšanu, jēga.

- 96 Ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par prasību pirmajā instancē

- 97 Atbilstoši Tiesas Statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Pirmās instances tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu šajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.
- 98 Lai gan šajā tiesvedības stadijā Tiesa nevar izskatīt Pirmās instances tiesā celto prasību pēc būtības, tās rīcībā tomēr ir vajadzīgā informācija, lai taisītu galīgu spriedumu par Komisijas pirmās instances procesā izvirzīto iebildi par nepieņemamību.
- 99 Ņemot vērā šīs lietas īpašos apstākļus, šī iebilde ir jānoraida.
- 100 Saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto pierādījumu pietiekamību, lai šajā lietā pierādītu, ka apstrīdētajam lēmumam varēja būt konkrēta ietekme uz apelācijas sūdzības iesniedzējas vai tās pārstāvēto jūrnieku situāciju, ir jāatgādina, ka apelācijas

sūdzības iesniedzēja ir darbiniekus pārstāvoša vienība, kas rīko sarunas par nosacījumiem, ar kādiem tiek piegādāts darbaspēks uzņēmumiem, ieskaitot kuģu īpašniekus, kuru kuģi ir reģistrēti *DIS* reģistrā.

- 101 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nodokļu atbrīvojums, kas tiek piemērots jūrnieku atalgojumam, ir pamatots ar nepieciešamību kompensēt augstākas izmaksas, kas rodas saistībā ar Kopienas jūrnieku pieņemšanu darbā, salīdzinājumā ar izmaksām, kas rodas, pieņemot darbā trešo valstu jūrniekus. Šādā veidā varētu tikt sasniegts nodarbinātības Kopienā saglabāšanas mērķis, kas bija viens no Kopienas pamatnostādņu mērķiem. Minēto pamatnostādņu sociālie aspekti ietekmē pašus nosacījumus, saskaņā ar kuriem atbalsts varētu vai nevarētu tikt apstiprināts.
- 102 Kā izriet no šī sprieduma 70. punkta, nevar tikt izslēgts, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja kā Dānijas jūrnieku pārstāve var iesniegt Komisijai savus paskaidrojumus par sociāla rakstura apsvērumiem, ko vajadzības gadījumā tā var ņemt vērā, ja Komisija būtu sākusi EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru.
- 103 Pašās Kopienas pamatnostādnēs saistībā ar darba izmaksu samazināšanas jūrniecības nozarē specifisko kontekstu ir atzīta īpašā arodbiedrību loma saistībā ar sarunu rīkošanu par algām. No šo pamatnostādņu 3.2. punkta sestās daļas izriet, ka “nodokļu sloga samazināšana neatbrīvo kuģu īpašniekus no sarunu rīkošanas par atalgojuma līgumiem ar potenciālajiem ekipāžas dalībniekiem un tos pārstāvošajām arodbiedrībām. Jūrniekiem no dalībvalstīm ar zemām algām vienmēr ir konkurētspējas priekšrocība salīdzinājumā ar jūrniekiem no dalībvalstīm, kurās algas ir augstākas. Katrā ziņā Kopienas jūrnieki būs dārgāki nekā vislētākie jūrnieki pasaules tirgū.”
- 104 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izskaidrojusi, kādā veidā Dānijas nodokļu pasākumi varētu ietekmēt tās un tās dalībnieku stāvokli kolektīvajās sarunās ar kuģu īpašniekiem, kuru kuģi ir reģistrēti *DIS* reģistrā, un tā kā Kopienas pamatnostādnēs ir atzīta tādu arodbiedrību kā apelācijas sūdzības iesniedzējas loma šajās sarunās, ir

jānorāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir juridiski pietiekami pierādījusi, ka ar apstrīdēto lēmumu ir iespējami ietekmētas tās un tās dalībnieku intereses.

105 Turklāt ir jāatgādina, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja bija šajā lietā iesniegusi Komisijā sūdzību par Dānijas Karalisti saistībā ar attiecīgajiem nodokļu pasākumiem, apgalvojot, ka tie bija pretrunā Kopienų pamatnostādņēm un līdz ar to EKL 87. pantam. Lai gan vienīgi šādas sūdzības iesniegšanas Komisijā fakts pats par sevi nav pietiekams, lai pierādītu ieinteresētās personas statusu EKL 88. panta 2. punkta nozīmē, tomēr minētos pasākumus šī dalībvalsts nepaziņoja Komisijai un apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtā sūdzība ļāva šai iestādei izvērtēt šo pasākumu saderību ar kopējo tirgu. Turklāt Komisija veltīja gandrīz četrus gadus, lai secinātu par šo pasākumu saderību, un visā šajā laikā apelācijas sūdzības iesniedzēja uzturēja ciešus kontaktus ar Komisiju.

106 Ir arī jānorāda, ka šī lieta atšķiras no lietas, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Comité d'entreprise de la Société française de production* u.c./Komisija. Šajā pēdējā minētajā lietā prasītāji cēla prasību par Komisijas lēmumu, kura, sākusi Līguma 93. panta 2. punktā paredzēto procedūru, nosprieda, ka atbalsts nebija saderīgs ar kopējo tirgu. Taču šī prasība ir vērsta pret Komisijas lēmumu, kurā, nesākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, tā konstatēja, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Tāpat lietā, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Comité d'entreprise de la Société française de production* u.c./Komisija, prasītāji nebija piedalījušies procedūrā, kas sāka saskaņā ar Līguma 93. panta 2. punktu, kaut gan šajā lietā Komisija nesāka formālo izmeklēšanas procedūru, neņemot vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto sūdzību un kontaktus starp apelācijas sūdzības iesniedzēju un Komisiju līdz pat datumam, kad tā nolēma par šo pasākuma saderīgumu.

107 Aprakstītā situācija saistībā ar šo lietu norāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas pašas vai tās dalībnieku intereses šķīta tādas, kuras varēja eventuāli ietekmēt atbalsta piešķiršana.

108 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida iebilde par nepieņemamību, ko Komisija izvirzīja saistībā ar prasību, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla Pirmās instances tiesā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja šīs lietas īpašajos apstākļos var tikt uzskatīta par ieinteresēto personu EKL 88. panta 2. punkta nozīmē un līdz ar to tās prasība ir jāatzīst par pieņemamu.

109 Šajos apstākļos lieta ir jānosūta Pirmās instances tiesai, lai tā lemj par apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumiem atcelt apstrīdēto lēmumu.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) daļēji atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2007. gada 23. aprīļa rīkojumu lietā T-30/03 *SID*/Komisija tiklīdz, ciktāl tajā netika atbildēts uz 3F argumentiem par, pirmkārt, tās konkurētspējas stāvokli attiecībā pret citām arodbiedrībām saistībā ar sarunām par koplīgumiem, kas piemērojami jūrniekiem, un, otrkārt, par sociālajiem aspektiem, kas izriet no nodokļu pasākumiem, kuri attiecas uz jūrniekiem, kas ir nodarbināti uz Dānijas Starptautiskajā Kuģu reģistrā ierakstītajiem kuģiem;
- 2) noraidīt iebildi par nepieņemamību, ko Eiropas Kopienu Komisija izvirzīja Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā;
- 3) nosūtīt lietu Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesai, lai tā lemj par 3F prasījumiem, kas vērsti, lai atceltu Komisijas 2002. gada 13. novembra Lēmumu C(2002) 4370, galīgā redakcija, necelt iebildumus par Dānijas

**nodokļu pasākumiem, kas piemērojami jūrniekiem, kuri strādā uz kuģiem,
kas ierakstīti Dānijas Starptautiskajā reģistrā;**

4) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]